

ที่ มท 0804.5/ว 3792

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. 10200

12 พฤศจิกายน 2547

เรื่อง ปัญหาการมอบอำนาจ "เจ้าท่า" ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ คค 0305/003732 ลงวันที่
30 สิงหาคม 2547

ด้วยกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมีหนังสือแจ้งให้กระทรวงมหาดไทยทราบว่า ได้ดำเนินการออกคำสั่งมอบอำนาจ "เจ้าท่า" เกี่ยวกับการบริหาร ดูแลรักษาสถานีขนส่งทางน้ำ การพิจารณาและอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ 4 ประเภท ได้แก่ โรงสูบน้ำ การวางท่อ สายเคเบิล การปักเสาไฟฟ้า กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ และเขื่อนกันน้ำเขาะ การอนุญาตให้ขุดลอก คูระบายร่องน้ำทางเรือเดิน ตามมาตรา 46 ทวิ มาตรา 117 และมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งแจ้งข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอน และแจ้งว่าการถ่ายโอนภารกิจในการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำที่เหลืออีก 4 ประเภท คือ ท่าเรือ สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ สะพานข้ามแม่น้ำหรือสะพานข้ามคลอง และคานเรือ นั้น กรมการขนส่งทางน้ำฯ ไม่สามารถถ่ายโอนภารกิจที่เหลือข้างต้นในแม่น้ำสายหลักซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมได้ สำหรับในแม่น้ำสายรองอาจพิจารณาถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวได้ เมื่อมีการวางหลักเกณฑ์ รายละเอียด และขั้นตอนการดำเนินการอย่างเป็นระบบแล้ว

นอกจากนี้ กรมการขนส่งทางน้ำฯ ได้ขอความร่วมมือให้กระทรวงมหาดไทยกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ และหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนด รายละเอียดไว้ในคู่มือการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำและการขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็ก ดังนี้

1. การพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามมาตรา 117 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ เฉพาะสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ 4 รายการ คือ โรงสูบน้ำ การวางท่อ สายเคเบิล การปักเสาไฟฟ้า กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ และเขื่อนกันน้ำเขาะ

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ดังนี้

2.1 ลักษณะหรือสภาพของอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำต้องไม่เป็นอันตรายต่อการเดินเรือ ไม่ทำให้ทางน้ำเปลี่ยนแปลงและทำให้ทางน้ำแคบ และไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามสภาพธรรมชาติ

2.2 อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ต้องมีลักษณะของอาคารและสิ่งล่วงล้ำลำน้ำที่พึงอนุญาตได้

2.3 อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ ต้องไม่อยู่ในเขตพื้นที่ที่มีประกาศของกรมการขนส่งทางน้ำฯ ห้ามปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ประกาศดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

2.4 กรณีเขื่อนกั้นน้ำเขาะที่มีความลาดชันมากกว่า 1 : 25 ให้นำเรื่องการขออนุญาตเสนอกรมการขนส่งทางน้ำฯ พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน

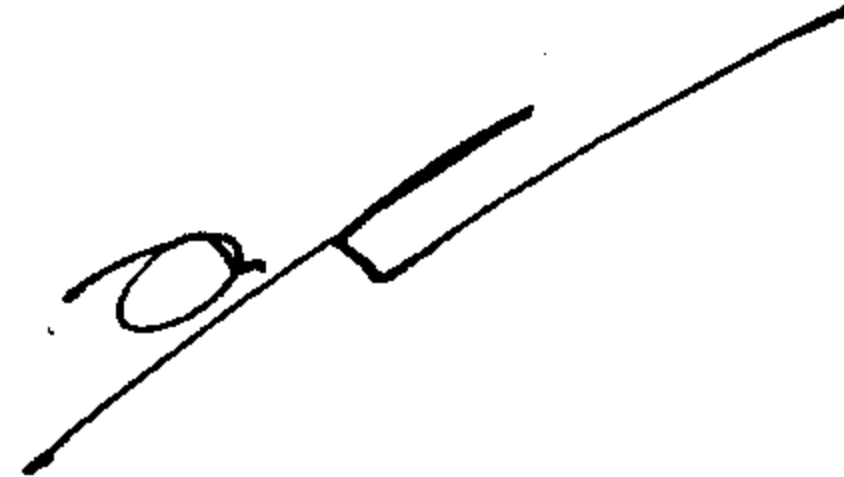
2.5 การอนุญาตให้ใช้พื้นที่ล่วงล้ำลำน้ำ ให้กระทำได้เพียงเท่าที่จำเป็นและสมควร เฉพาะตามวัตถุประสงค์ในการใช้อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ล่วงล้ำลำน้ำนั้น

2.6 การอนุญาตให้ใช้พื้นที่ล่วงล้ำลำน้ำต้องไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำและการขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็กเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ จึงขอให้จังหวัดแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ถือปฏิบัติตามคู่มือการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำและการขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็กในการดำเนินการดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางอนุชา โมกขะเวส)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาชุมชนและส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กระทรวงมหาดไทย
กองกลาง
วันที่ - 8 ก.ย. 2547
เลขรับ 46189
เวลา

ที่ คค 0305/ 003732

สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
เลขรับ 4320
วันที่ - 8 ก.ย. 2547
30 สิงหาคม 2547
เวลา

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ถนนโยธา กทม. 10100

เรื่อง ปัญหาการมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. คำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 718/2545 ลงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2545
 2. คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 320/2547 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2547
 3. คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 442/2547 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2547
 4. คู่มือการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำและการขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็ก 1 เล่ม
 5. คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 498/2546 ลงวันที่ 9 กันยายน 2546
 6. คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 291/2547 ลงวันที่ 25 พฤษภาคม 2547

ส่วนกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

เลขรับ 359
- 9 ก.ย. 2547

วันที่
เวลา

ตามที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้ดำเนินการมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยกรมการขนส่งทางน้ำฯ ได้มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามมาตรา 46 ทวิ มาตรา 117 มาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 กฎกระทรวง ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2510) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481 กฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 69 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481 ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้ว นั้น

1. ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง

1.1 การดำเนินการของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีในการถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรมการขนส่งทางน้ำฯ ได้ดำเนินการมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอน

การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรากฏตามคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 718/2545 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2545 เรื่องมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1) โดยกรมการขนส่งทางน้ำฯ ได้มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ดังต่อไปนี้

(1) อำนาจการอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำตามมาตรา 117 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 สำหรับสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ 4 รายการ โรงสูบน้ำ การวางท่อสายเคเบิล การปักเสาไฟฟ้า กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ และเขื่อนกั้นน้ำเซาะ

ส่วนสิ่งล่วงล้ำลำน้ำที่เหลืออีก 4 รายการ คือ ท่าเทียบเรือ สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ สะพานข้ามแม่น้ำหรือลำคลอง และคานเรือ กรมการขนส่งทางน้ำฯ ยังมีได้มอบอำนาจให้เนื่องจากอยู่ในระหว่างจัดทำหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาต

(2) การอนุญาตให้ขุดลอกฯ ตามมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

(3) การดูแลรักษาท่าเทียบเรือ ตามมาตรา 46 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

(4) การจัดเก็บค่าธรรมเนียมฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการมอบอำนาจตาม (1) (2) และ (3)

อนึ่ง กรมการขนส่งทางน้ำฯ ได้มีการปรับปรุงคำสั่งที่เกี่ยวกับการมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2 คำสั่งคือ คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 320/2547 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2547 เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 442/2547 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2547 เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 และ 3)

1.2 ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หลังจากที่ได้มีการมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 718/2545 ไปแล้ว เพื่อให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง กรมการขนส่งทางน้ำฯ ได้มีการจัดฝึกอบรมการถ่ายโอนภารกิจกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยฯ ให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาโดยตลอด เพื่อเป็นการฝึกอบรมและซักซ้อมความเข้าใจเนื้อหาสาระของอำนาจหน้าที่ที่มอบและหลักเกณฑ์ในการดำเนินการ ซึ่งในปีงบประมาณ 2547 – 2548 มีกำหนดไว้ 16 ครั้ง ซึ่งถึงขณะนี้ได้ดำเนินการไปแล้วรวม 11 ครั้ง

กรมการขนส่งทางน้ำฯ ยังคงยึดหลักการมอบอำนาจตามแผนการกระจายอำนาจ และแผนปฏิบัติการ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แต่จากการติดตามผลหลังจากการมอบอำนาจ “เจ้าท่า” แล้ว

ปรากฏข้อเท็จจริงว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งยังเข้าใจอำนาจหน้าที่คลาดเคลื่อนและมีได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น เทศบาลเมืองเชียงรายได้ออกแบบสร้างเขื่อนและลานเอนกประสงค์โดยการถมลำน้ำที่แม่น้ำกก จังหวัดเชียงราย ทำให้ลำน้ำในบริเวณนั้นแคบลงกว่าเดิมซึ่งเคยมีความกว้างถึง 120 เมตร จนต้องดำเนินการให้เทศบาลทำการแก้ไขปรับปรุงแบบก่อสร้างเพื่อให้ความกว้างของลำแม่น้ำกกกว้างเท่าเดิม หรือกรณีเทศบาลลำปางได้ดำเนินการก่อสร้างผนังกันตลิ่งเลียบบแม่น้ำวัง โดยได้มีการถมดินทำถนนล่งลำน้ำเข้าไปในแม่น้ำวัง กว้างประมาณ 10-20 เมตร ตลอดความยาว 4 กิโลเมตร ซึ่งมีได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ทำให้กรมการขนส่งทางน้ำฯ ต้องดำเนินการให้เทศบาลนครลำปาง ทำการปรับตลิ่งในบริเวณฝั่งตรงกันข้ามเพื่อเป็นการรักษาความกว้างของแม่น้ำวังให้ไม่น้อยกว่าเดิม เป็นต้น

2. ปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ตามข้อเท็จจริง 1.2

กรมการขนส่งทางน้ำฯ ขอความร่วมมือจากกระทรวงมหาดไทยในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 และหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดรายละเอียดไว้ในคู่มือการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำและการขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็ก (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 4) ดังนี้

2.1 การพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ นั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องปฏิบัติตามมาตรา 117 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 ประกอบกฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 เฉพาะสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ 4 รายการคือ โรงสูบน้ำ การวางท่อ สายเคเบิล การปักเสาไฟฟ้า กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ และเขื่อนกันน้ำทะเล

2.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ดังนี้

2.2.1 ลักษณะหรือสภาพของอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำต้องไม่เป็นอันตรายต่อการเดินเรือ ไม่ทำให้ทางน้ำเปลี่ยนแปลงและทำให้ทางน้ำแคบ และไม่กระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามสภาพธรรมชาติ

2.2.2 อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ต้องมีลักษณะของอาคารและสิ่งล่วงล้ำลำน้ำที่พึงอนุญาตได้

2.2.3 อาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำที่จะอนุญาตให้ปลูกสร้างได้ ต้องไม่อยู่ในเขตพื้นที่ที่มีประกาศของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีห้ามปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งอื่นใดล่วงล้ำลำน้ำ ประกาศดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

2.2.4 กรณีเขื่อนกันน้ำทะเลที่มีความลาดชันมากกว่า 1 : 25 ให้นำเรื่องการขออนุญาตเสนอกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน

2.2.5 การอนุญาตให้ใช้พื้นที่ล่งลำลำนน้ำ ให้กระทำได้เพียงเท่าที่จำเป็นและสมควร เฉพาะตามวัตถุประสงค์ในการใช้อาคารหรือสิ่งอื่นใดที่ล่งลำลำนน้ำนั้น

2.2.6 การอนุญาตให้ใช้พื้นที่ล่งลำลำนน้ำต้องไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

ทั้งนี้ เพื่อให้การมอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่จะรักษาสภาพแวดล้อมทางน้ำและธรรมชาติ

3. ข้อพิจารณาเกี่ยวกับการมอบอำนาจในการอนุญาตสร้างสิ่งล่งลำลำนน้ำส่วนที่เหลือ

กรมการขนส่งทางน้ำฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การมอบอำนาจในการอนุญาตสร้างสิ่งล่งลำลำนน้ำที่เหลืออีก 4 ประเภท คือ ท่าเรือ สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ สะพานข้ามแม่น้ำ ลำคลอง คานเรือ นั้น จำเป็นต้องมีการวางหลักเกณฑ์ รายละเอียดขั้นตอนการพิจารณาอย่างรอบคอบ มิฉะนั้นแล้วจะเกิดปัญหาอุปสรรคตามมาในเรื่องของการคมนาคมทางน้ำ เพราะการอนุญาตสร้างสิ่งล่งลำลำนน้ำ เป็นการอนุญาตให้แก่ผู้ขอเป็นรายบุคคล ซึ่งเจตนารมณ์ทางกฎหมายนั้นมุ่งบัญญัติในเรื่องของการห้ามสร้างเป็นหลัก การอนุญาตเป็นข้อยกเว้น เพราะเป็นเรื่องของการใช้พื้นที่สาธารณะล่งลำลำนน้ำในแหล่งน้ำสาธารณะ และโดยที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายในการประหยัดพลังงาน การคมนาคมขนส่งทางน้ำ นับเป็นการขนส่งในรูปแบบหลักที่ประหยัดในขนาด และประหยัดพลังงาน ดังนั้นในแม่น้ำสายหลักซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคม กรมการขนส่งทางน้ำฯ พิจารณาแล้วอาจไม่สามารถถ่ายโอนภารกิจในส่วนที่เหลือได้ สำหรับในแม่น้ำสายรองลงไป อาจพิจารณาถ่ายโอนภารกิจดังกล่าวได้ เมื่อมีการวางหลักเกณฑ์ รายละเอียด และขั้นตอนการดำเนินการอย่างเป็นระบบ

อย่างไรก็ตามแม้ว่าในปัจจุบันกรมการขนส่งทางน้ำฯ ยังไม่ได้มอบอำนาจการอนุญาตสร้างสิ่งล่งลำลำนน้ำ 4 รายการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่กรมการขนส่งทางน้ำฯ ได้มอบอำนาจการปลูกสร้างสิ่งล่งลำลำนน้ำบางส่วนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการแล้ว (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 5 และ 6) โดยประชาชนสามารถขออนุญาตได้จากทางจังหวัด ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบดูแลภาพรวมทั้งจังหวัดจะเป็นการช่วยรักษาสภาพทางน้ำและธรรมชาติได้ดีประการหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งหน่วยงานในกำกับดูแลเพื่อโปรดทราบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายวันชัย สารทูลทัต)

อธิบดี

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

กองนิติการ

โทร/โทรสาร 0 2235 7630

คำสั่งกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ที่ 320 /2547

เรื่อง มอกบอำนาจ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามที่มีคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 7/2544 ลงวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2544 เรื่อง มอบหมายอำนาจ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยไปแล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เป็นไปด้วยความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงให้ยกเลิกคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 7/2544 ลงวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2544 และให้ใช้คำสั่งดังต่อไปนี้แทน

อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีในฐานะ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 มอบอำนาจ "เจ้าท่า" ให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

1. มาตรา 118 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

2. มาตรา 118 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 เว้นแต่ในส่วนที่บัญญัติไว้เกี่ยวกับการอนุญาตตามมาตราดังกล่าว ซึ่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี สงวนไว้โดยจะเป็นผู้อนุญาตเอง

3. มอบหมายให้มีอำนาจแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน กรณีมีผู้ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ซึ่งจะต้องถูกลงโทษตามมาตราดังนี้

3.1 มาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

3.2 มาตรา 119 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

/3.3 มาตรา 120...

3.3 มาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

3.4 มาตรา 204 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

4. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปรับให้เป็นไปตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2477 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. 2547

(ลงชื่อ) วันชัย ศารทูลทัต

(นายวันชัย ศารทูลทัต)

อธิบดี

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

สำเนาถูกต้อง

เลขาฯ

(นางสาวจิราภรณ์ เลิศมงคลนาม)

นิติกร 7ว.

จิราภรณ์ ล./ร่าง/ตรวจ

นิตาพิมพ์

คำสั่งกรมเจ้าท่า

ที่ ๗๑๘/๒๕๔๕

เรื่อง มอบอำนาจ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้เป็นการรองรับการดำเนินการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๘ (๗) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงมอบอำนาจ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๑. การอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ตามมาตรา ๑๑๗ ประกอบกับกฎกระทรวงฉบับที่ ๖๓ (พ.ศ. ๒๕๓๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เฉพาะสิ่งปลูกสร้าง ๔ รายการ คือ

๑.๑ โรงสูบน้ำ

๑.๒ การวางท่อ สายเคเบิล การปักเสาไฟฟ้า

๑.๓ กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ

๑.๔ เชือกกันน้ำทะเล

๒. การอนุญาตให้ขุดลอก ดูแลรักษาร่องน้ำทางเรือเดิน และงานติดตั้งบำรุงรักษาเครื่องหมายการเดินเรือรวมถึงการดำเนินการคดีกับผู้กระทำความผิด ตามมาตรา ๑๒๐ ดังนี้

๒.๑ ร่องน้ำภายในประเทศที่เป็นบึง ลำคลอง แม่น้ำ ขนาดเล็กที่มีพื้นที่อยู่ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ เพียงแห่งเดียว

๒.๒ ร่องน้ำชายฝั่งทะเลขนาดเล็ก

๓. --การบริหารดูแลรักษาสะพานขนส่งทางน้ำ (ท่าเทียบเรือสาธารณะ) และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๔๖ ทวิ

4. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการตรวจสิ่งส่งล้างลำลำน้ำ ตามข้อ 2 (14) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2510) ค่าใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งส่งล้างลำลำน้ำ และค่าใบอนุญาตให้ชุดลอกร่องน้ำ ตาม ข้อ 2 (6) และข้อ 2 (8) – (10) ตามลำดับ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2534) เพื่อเป็นเงินได้แผ่นดินต่อไป

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2545 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2545

(ลงชื่อ) วันชัย ศารทูลหัต

(นายวันชัย ศารทูลหัต)

อธิบดีกรมเจ้าท่า

นางเนาว์ก้อง

(นายธีระ อนุสรณชัย)

หม่อม.

ธีระ/ร่าง/ทาน

จิราภา/พิมพ์

จิราภรณ์/ตรวจ

(สำเนา)

คำสั่งกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ที่ 442 /2547

เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตามที่กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (กรมเจ้าท่าเดิม) ได้มีคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 718/2545 ลงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2545 เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคำสั่งกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 319/2547 ลงวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2547 เรื่อง มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปแล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปด้วยความถูกต้อง ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีจึงให้ยกเลิกคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 718/2545 ลงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2545 และคำสั่งกรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 319/2547 ลงวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2547 และให้ใช้คำสั่งดังต่อไปนี้แทน

อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีในฐานะ “เจ้าท่า” ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 มอบอำนาจ “เจ้าท่า” ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

1. การพิจารณาและอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ตามมาตรา 117 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 เฉพาะสิ่งปลูกสร้าง 4 รายการ ดังนี้

- 1.1 โรงสูบน้ำ
- 1.2 การวางท่อ สายเคเบิล การปักเสาไฟฟ้า
- 1.3 กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ
- 1.4 เขื่อนกั้นน้ำเซาะ

/2. การอนุญาต...

2. การอนุญาตให้ขุดลอก คูระบายร่องน้ำทางเรือเดิน และงานติดตั้งบำรุงรักษา เครื่องหมายการเดินเรือรวมถึงการดำเนินการดำเนิรคดีกับผู้กระทำความผิด ตามมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติ การเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535 ดังนี้

2.1 ร่องน้ำภายในประเทศที่เป็นบึง ลำคลอง แม่น้ำ ขนาดเล็กที่มีพื้นที่อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ เพียงแห่งเดียว

2.2 ร่องน้ำชายฝั่งทะเลขนาดเล็ก

3. การบริหาร คูระบายสถานีขนส่งทางน้ำ (ท่าเทียบเรือสาธารณะ) และดำเนินการ ในส่วนเกี่ยวข้องตามมาตรา 46 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 50) พ.ศ. 2515 และวรรค 4 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2535

4. การจัดเก็บค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ เพื่อเป็นเงินได้แผ่นดินต่อไป

4.1 ค่าธรรมเนียมการตรวจสอบสิ่งล่องลำนํ้า ตามข้อ 2 (14) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2510) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481

4.2 ค่าใบอนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่องลำนํ้า และค่าใบอนุญาตให้ขุดลอกร่องน้ำ ตามข้อ 2 (6) และข้อ 2 (8) - (10) ตามลำดับ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2534) ออกตามความ ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481

4.3 ค่าธรรมเนียมการตรวจสอบและสำรวจการขุดลอกแก้ไขเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดิน และค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาสำหรับการขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 69 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481

5. หลักเกณฑ์การพิจารณาดำเนินการตามอำนาจ “เจ้าท่า” ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามคำสั่งนี้ให้เป็นไปตาม “คู่มือการอนุญาตให้ปลูกสร้างสิ่งล่องลำนํ้าและการขุดลอกร่องน้ำขนาดเล็ก”

6. คำสั่งนี้ไม่มีผลกระทบหรือมีผลเป็นการยกเลิกการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในฐานะ “เจ้าท่า” ที่ได้กระทำไปแล้ว ตามคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 718/2545 ลงวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2545 และคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 319/2547 ลงวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2547

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2547

สำเนาถูกต้อง

(ลงชื่อ) วันชัย ศารทูลทัต

นิตกร

นางสาวนิตา คีสุคจิต)

(นายวันชัย ศารทูลทัต)

นิตกร 4

อธิบดี

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ที่ 498/2546

เรื่อง มอบอำนาจ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

เพื่อให้การดูแลรักษาและการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินทั่วประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคล่องตัวยิ่งขึ้น รวมทั้งเพื่อให้การป้องกันและการแก้ไขปัญหาคอขวดและความแออัดเป็นไปอย่างรวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์

อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีในฐานะ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 จึงมอบอำนาจ "เจ้าท่า" ตามมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 14) พ.ศ.2535 ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดดังต่อไปนี้

1. ให้มีอำนาจอนุญาตเกี่ยวกับการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเดินเรือ การระบายน้ำ การป้องกันอุทกภัยและความแออัด และเพื่อการรักษาสภาพแนวลำนํ้าที่อยู่ในเขตอำนาจ โดยจะต้องคำนึงถึงการรักษาสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นสำคัญ
2. ให้เก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ขุดลอก แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดิน ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 55 (พ.ศ.2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 และค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาและสำรวจการขุดลอก แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดิน ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 69 (พ.ศ.2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481 เพื่อเป็นรายได้ของแผ่นดินต่อไป

2.1 การยื่นคำร้องและการเตรียมเอกสาร

ให้ผู้ขออนุญาตยื่นคำร้องและเตรียมเอกสารหลักฐานและดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1.1 ยื่นคำร้องขออนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินตามแบบตัวอย่างแนบท้ายหลักเกณฑ์และวิธีการขุดลอกนี้ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดในพื้นที่ที่อยู่ในเขตอำนาจ โดยแจ้งวัตถุประสงค์การขุดลอก

2.1.2 สำรวจและจัดทำแผนที่มาตราส่วน ตามความเหมาะสม แสดงแนวลำน้ำ ความลึกพื้นที่ท้องน้ำ สิ่งก่อสร้างสำคัญอื่นๆ ตามแนวลำน้ำ ขนาด ขอบเขตที่จะขุด และแหล่งที่ดิน แนบมาจำนวน 3 ชุด โดยต้องเป็นแผนที่แสดงผลการสำรวจไม่เกิน 6 เดือน ก่อนวันยื่นคำร้องขออนุญาตขุดลอก

กรณีเอกชนเป็นผู้ขออนุญาตต้องมีวิศวกรผู้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมโยธา ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ.2505 หรือพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ.2542 ลงชื่อรับรองในแผนที่ พร้อมแนบสำเนาใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

กรณีหน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ขออนุญาต ให้เจ้าหน้าที่สายงานโยธาของหน่วยงานนั้นๆ เป็นผู้สำรวจออกแบบและลงชื่อรับรองในแผนที่

2.1.3 แสดงรายละเอียด อุปกรณ์การขุดลอก วิธีการขุดลอก ปริมาณดิน และการทิ้งดิน

2.1.4 กรณีการขุดลอกเป็นจำนวนมาก หรือที่คาดว่าจะได้มีผลกระทบต่อบริเวณข้างเคียงในด้านต่างๆ ให้แสดงผลการศึกษาและมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบดังกล่าวแนบมาด้วย

2.1.5 เอกสารหลักฐานอื่นๆ (ถ้ามี)

2.1.6 สำเนาใบเสร็จการชำระเงินค่าธรรมเนียมการยื่นขออนุญาตขุดลอก

2.2 ในการพิจารณาอนุญาต ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ดังนี้

2.2.1 การขุดลอกดังกล่าวจะต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศนิเวศวิทยาทางน้ำ ต่อแนวลำน้ำ ตลิ่ง และกิจกรรมอื่นๆ ในบริเวณใกล้เคียง

2.2.2 หากปรากฏว่าในพื้นที่ที่จะดำเนินการขุดลอกมีสิ่งก่อสร้างที่สำคัญ เช่น สะพาน ฝาย โบราณสถาน จะต้องได้รับความยินยอมจากหน่วยงานที่รับผิดชอบก่อนการดำเนินการขุดลอก

2.3 สำหรับการจำหน่ายวัสดุที่ได้จากการขุดลอกให้จังหวัดดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

3. กรณีการขุดลอกในแม่น้ำสายหลักที่มีรายชื่อปรากฏแนบท้ายหลักเกณฑ์และวิธีการขุดลอกนี้ ซึ่งเป็นแม่น้ำที่ไหลผ่านพื้นที่หลายจังหวัด หรือเป็นแม่น้ำสายใหญ่ และหรือมีการเดินเรือ หรือมีแนวโน้มที่จะมีการฟื้นฟูสภาพการเดินเรือ ในการพิจารณาอนุญาตขุดลอกนั้นให้พิจารณาตาม 2. และให้จังหวัดหรือสำนักงานการขนส่งทางน้ำในเขตอำนาจเพื่อให้ความเห็นชอบในรูปแบบการขุดลอกก่อนพิจารณาอนุญาตด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาตขุดลอก

ตามมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456
แนบท้ายคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ 498/2546 ลงวันที่ 9 กันยายน 2546

“มาตรา 120 ให้เจ้าท่ามีหน้าที่ดูแลรักษาและขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน แม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบ และทะเลภายในน่านน้ำไทย

ห้ามมิให้ผู้ใดขุดลอก แกะไข หรือทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดิน แม่น้ำ ลำคลอง ทะเลสาบ หรือทะเลภายในน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ผู้ใดฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทและให้เจ้าท่าสั่งให้หยุดกระทำการดังกล่าว”

เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเดินเรือ การระบายน้ำ การป้องกันอุทกภัยและความแห้งแล้ง และเพื่อการรักษาสภาพแนวลำน้ำ ตามมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งอธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีในฐานะ “เจ้าท่า” ได้มอบอำนาจดังกล่าวให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เหมาะสม และชัดเจนยิ่งขึ้น

อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีจึงวางหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินไว้ ดังต่อไปนี้

1. กรณีจังหวัดหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการขุดลอกหรือจัดให้มีการขุดลอก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการระบายน้ำ การป้องกันอุทกภัย และความแห้งแล้ง ในการดำเนินการขุดลอกต้องใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1.1 การขุดลอกดังกล่าวจะต้องไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมระบบนิเวศนิเวศทางน้ำ ต่อแนวลำน้ำ ตลิ่ง และกิจกรรมอื่นๆ ในบริเวณใกล้เคียง

1.2 หากปรากฏว่าในพื้นที่ที่จะดำเนินการขุดลอกมีสิ่งก่อสร้างที่สำคัญ เช่น สะพาน ฝาย โบราณสถาน จะต้องได้รับความยินยอมจากหน่วยงานที่รับผิดชอบก่อนการดำเนินการขุดลอก

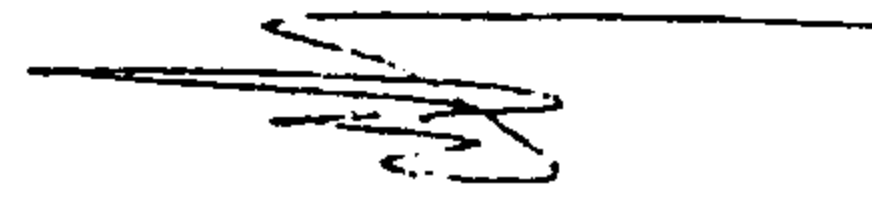
1.3 สำหรับการจำหน่ายวัสดุที่ได้จากการขุดลอกให้จังหวัดดำเนินการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

2. กรณีเอกชน หน่วยงานราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ เป็นผู้ขออนุญาตขุดลอกที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการเดินเรือ การระบายน้ำ การป้องกันอุทกภัย และความแห้งแล้ง และเพื่อการรักษาสภาพแนวลำน้ำ ต้องดำเนินการดังนี้

3. การพิจารณาอนุญาตและการจำหน่ายวัสดุที่ได้จากการขุดลอกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์แนบท้ายคำสั่งนี้

4. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้อนุญาตให้ผู้ใดขุดลอกตามคำสั่งมอบอำนาจฉบับนี้ ให้สำเนานั่งสืออนุญาตแจ้งให้กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีทราบทุกครั้งด้วย

สั่ง ณ วันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2546

(นายวันชัย ศารทูลหัต)

อธิบดี

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

แบบรายละเอียดแนบคำขออนุญาตขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน

เนื่องจากการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินในแม่น้ำ จำเป็นต้องมีการควบคุมการขุดลอกอย่างใกล้ชิด เพื่อมิให้เกิดความเสื่อมสภาพของแม่น้ำ จึงจำเป็นต้องขอทราบรายละเอียดในการประกอบการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แม่น้ำที่จะขุดลอกคือ แม่น้ำ.....
2. ตำบลที่จะขุดลอกโดยละเอียด.....หมู่ที่.....
3. ความลึกที่จะขุดลงไป.....เมตร
4. ขนาด ความกว้าง ยาว ของพื้นที่ที่ขออนุญาต.....เมตร
5. ระยะห่างจากฝั่ง.....เมตร
6. ถ้ามีสะพานหรือสิ่งก่อสร้างของส่วนราชการให้บอกระยะห่างจากบริเวณที่จะขุดลอกด้วยห่าง.....เมตร
7. แนบแผนที่บริเวณที่จะขออนุญาตขุดลอก และลงตำแหน่งบริเวณที่จะขุดให้ชัดเจน
8. รายละเอียดบริเวณที่ทิ้งวัสดุที่ขุดลอกได้
 - ตำบลที่ทิ้งวัสดุที่ขุดลอกได้.....
 - ขนาด ความกว้าง ยาว ลึก ของพื้นที่ที่ขออนุญาตทิ้งวัสดุที่ขุดลอกได้
.....
 - ระยะห่างจากฝั่ง
 - แนบแผนที่บริเวณที่จะขออนุญาตทิ้งวัสดุที่ขุดลอกได้
 - แนบหนังสือยินยอมให้กองวัสดุที่ขุดลอกได้จากเจ้าของที่ดิน (ถ้ามี)

ลงชื่อ

(.....)

เจ้าของหรือผู้จัดการ

หนังสือรับรอง

ของ

ผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

โดยหนังสือฉบับนี้ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี
 เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....
 ตรอก, ซอย.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ที่ทำงาน.....โทรศัพท์ที่บ้าน.....โทรศัพท์ที่ทำงาน.....
 ได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภท.....สาขา.....
 ตามใบอนุญาตเลขทะเบียน..... และขณะนี้มิได้ถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือขาดอายุ
 ให้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรม

ขอรับรองว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้รับผิดชอบตามพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. 2505
 หรือ 2542 โดยข้าพเจ้าเป็นผู้สำรวจสภาพพื้นที่ท้องน้ำ คำนวณโครงสร้าง ควบคุมงาน วางผัง
 ออกแบบและทำรายงานการปฏิบัติงาน
 เป็นงานขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินชนิด.....
 ขนาดกว้าง.....ม. ยาว.....ม. ลึก.....ม.
 เป็นสิ่งล่วงล้ำลำน้ำชนิด.....จำนวน.....
 วัตถุประสงค์ของงานเพื่อ.....
 ของ.....
 กรรมสิทธิ์ของที่ดินบนฝั่งหรือสิ่งก่อสร้างที่ขออนุญาตอยู่ในโฉนดที่ดินเลขที่.....
 เล่ม.....หน้า.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ตามแผนผังบริเวณแบบงานขุดลอก / ก่อสร้าง รายการคำนวณและการปฏิบัติงาน ที่ข้าพเจ้าได้
 ลงนามรับรองไว้แล้ว ซึ่งแนบมาพร้อมกับเรื่องราวขออนุญาตทำการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน /
 ทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ

ดังนั้น เพื่อเป็นหลักฐานข้าพเจ้าจึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....วิศวกร

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

คำเตือน

1. ให้ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ใช่ออก
2. ให้วิศวกรแนบภาพถ่ายใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ หรือภาพถ่ายบัตรประจำตัว แสดงว่าได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพวิศวกร
3. หากมีการเปลี่ยนแปลงวิศวกรตามหนังสือรับรองฉบับนี้ให้วิศวกรรีบแจ้งให้ กรมเจ้าท่าทราบเป็นหนังสือ

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 55 (พ.ศ.2534)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

พระพุทธศักราช 2456

รจ.108/60

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2510 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

(1) กฎกระทรวง ฉบับที่ 18 (พ.ศ.2510)	ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456	
(2) กฎกระทรวง ฉบับที่ 22 (พ.ศ.2515)	ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456	
(3) กฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ.2523)	ออกตามความใน
พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456	

ข้อ 2 ให้เจ้าท่าเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตที่ต้องออกเป็นหนังสือตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(1) ใบอนุญาตให้เรือกลที่เป็นเรือเดินทะเลออกจากเขตท่าเรือใดในน่านน้ำไทยไปยังเมืองท่าต่างประเทศ	ฉบับละ 100 บาท
(2) ใบอนุญาตให้เรือที่มาจากต่างประเทศ ข้ามจอชือเทียบนอกที่จอดหรือท่าเทียบเรือของการท่าเรือแห่งประเทศไทย	ฉบับละ 100 บาท
(3) ใบอนุญาตให้วางทุ่นหรือเครื่องหมายสำหรับผูกเรือ	ฉบับละ 100 บาท
(4) ใบอนุญาตให้ทอดสมอเป็นการประจำในน่านน้ำ ลำแม่น้ำ หรือท่าเลทอดสมอจอดเรือค้าปลีกใด ๆ	ฉบับละ 100 บาท
(5) ใบอนุญาตให้สร้างท่าเทียบเรือ	ฉบับละ 100 บาท

- (6) ใบอนุญาตให้ปลูกสร้างอาคารหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งเข้าไปในแม่น้ำ ใน
น้ำ และใต้น้ำ ของแม่น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ หรือทะเล ภายในน่านน้ำ -
ไทย ฉบับละ 100 บาท
- (7) ใบอนุญาตให้ทิ้งหิน กรวด ทราย โคลนดิน หรือของใด ๆ ใน
ร่องน้ำ ใกล้เคียงร่องน้ำที่สันดอนปากแม่น้ำ แม่น้ำ เขตท่าเรือ หรือท่าล ทอดสมอจอด
เรือ ฉบับละ 100 บาท
- (8) ใบอนุญาตให้ขุดดินในลำน้ำในเขตท่าเรือ หรือท่าลทอดสมอ
จอดเรือ ฉบับละ 100 บาท
- (9) ใบอนุญาตให้ขุดลอก แกะไขหรือเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเดินเรือ
ฉบับละ 100 บาท
- (10) ใบอนุญาตให้ขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือ ฉบับละ 100 บาท
- (11) ใบอนุญาตให้เรือเดินประจำทาง ฉบับละ 100 บาท
- (12) ใบอนุญาตให้ถ่ายสิ่งของซึ่งอาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ ออกจาก
เรือระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น ฉบับละ 100 บาท
- (13) ใบอนุญาตกำหนดที่จอดเรือบรรทุกสิ่งของซึ่งอาจทำให้เกิดอันตราย
ขึ้นได้ ฉบับละ 100 บาท
- (14) ใบอนุญาตให้เคลื่อนย้ายเรือบรรทุกสิ่งของซึ่งอาจทำให้เกิดอันตราย
ขึ้นได้ ฉบับละ 100 บาท
- (15) ใบอนุญาตให้ขนถ่ายน้ำมันปิโตรเลียมออกจากเรือระหว่างเวลา
พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ฉบับละ 100 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 253

นกุล ประจวบเหมาะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกับค่าธรรมเนียม
สำหรับใบอนุญาตที่ต้องออกเป็นหนังสือและอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตดังกล่าว ตาม
ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2510) ออกตามความในพระราชบัญญัติการ
เดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2523)
ยังไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และสมควร
นำอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตที่ต้องออกเป็นหนังสือตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
ฉบับที่ 22 (พ.ศ. 2515) มาบัญญัติรวมไว้ในกฎกระทรวงฉบับเดียวกันเพื่อความสะดวก
ในการใช้กฎหมาย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

คำร้องขอทำการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....นามสกุล.....

อายุ.....ปี สัญชาติ.....ที่อยู่บ้านเลขที่.....

ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....ขอยื่นคำร้องเพื่อทำการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดิน

บริเวณ.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....ขนาด กว้าง.....ยาว.....

ลึก.....ระยะห่างจากฝั่ง.....ตามแผนที่สังเขปที่แนบท้าย

โดยใช้ ๑. เรือ.....เลขทะเบียน.....

๒. เรือ.....เลขทะเบียน.....

๓. เรือ.....เลขทะเบียน.....

๔. เรือ.....เลขทะเบียน.....

ฉะนั้น ขอได้โปรดสั่งให้เจ้าพนักงานไปตรวจ เมื่อไม่เป็นการขัดข้องประการใดแล้ว

ขอได้โปรดใบอนุญาตให้ข้าพเจ้าด้วย

.....
ผู้ขออนุญาต

สำหรับเจ้าพนักงานบันทึก

๑. ส่ง.....

เก็บเงินค่าธรรมเนียมการขุดลอกร่องน้ำทางเรือเดินตามกฎกระทรวง

(ลงชื่อ).....

.....

.....

๒. เสนอ.....

ได้เก็บเงินค่าธรรมเนียมเป็นเงิน.....บาท ตามใบเสร็จรับเงิน

เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(ลงชื่อ).....

.....

.....

๓. ส่ง.....

ตรวจและพิจารณาแล้วรายงาน

(ลงชื่อ).....

.....

.....

๔. เสนอ.....

ขอรายงานการตรวจดังนี้

รายการขออนุญาต.....

ผู้ขออนุญาต.....

ตำบลที่ขออนุญาต.....

ความเห็นเจ้าพนักงาน.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

.....

.....

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖๕ (พ.ศ. ๒๕๕๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖)

พุทธศักราช ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๕๑

ข้อ ๒ ให้กำหนดค่าธรรมเนียมตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) การตรวจพิจารณาและสำรวจการขุดลอก

แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดิน

ครั้งละ ๓,๐๐๐ บาท

(๒) การตรวจพิจารณาสำหรับการขุดลอกหน้า

ท่าเทียบเรือ

ครั้งละ ๑,๐๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ไชยา สะสมทรัพย์

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่อัตราค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาและสำรวจการขุดลอกแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงร่องน้ำทางเรือเดิน และอัตราค่าธรรมเนียมการตรวจพิจารณาสำหรับการขุดลอกหน้าท่าเทียบเรือตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๓๕ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๔๑ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กองนิติการ

(สำเนา)

เลขรับที่ ๓๓๐ รหัสนี้

วันที่ ๒๐ พ.ค. ๒๕๖๓ เวลา ๑๓:๑๓

คำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

ที่ 291 /2547

เรื่อง มอบอำนาจ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแบบบูรณาการ

ตามที่มีคำสั่งกรมเจ้าท่า ที่ 285/2545 ลงวันที่ 11 เมษายน 2545 เรื่องมอบอำนาจ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตามโครงการจังหวัดทดลองแบบบูรณาการ เพื่อการพัฒนาไปแล้ว นั้น

บัดนี้ ระยะเวลาของโครงการทดลองดังกล่าวได้หมดลงแล้ว เพื่อให้การบริหารแบบบูรณาการของผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งเป็นผู้บริหารสูงสุดของจังหวัด (CEO) เป็นไปด้วยความชัดเจน สอดคล้อง เป็นไปในทิศทางเดียวกันตลอดจนเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีในฐานะ "เจ้าท่า" ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2546 จึงมอบอำนาจ "เจ้าท่า" ให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) ดังต่อไปนี้

1. อำนาจพิจารณาและอนุญาตการปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำ ตามมาตรา 117 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 และกฎกระทรวง ฉบับที่ 63 (พ.ศ.2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 เฉพาะสิ่งปลูกสร้าง ดังต่อไปนี้

1.1 สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ

1.2 ท่อหรือสายเคเบิล

1.3 เชือกกันน้ำเขาะ

1.4 โรงสูบน้ำ

1.5 กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ

2. อำนาจการระวางชี้และรับรองเขตที่ดินที่มีเขตจดแม่ น้ำ ลำคลอง บึง อ่างเก็บน้ำ ทะเลสาบ และทะเลภายในน่านน้ำไทย ตามมาตรา 117 มาตรา 118 และมาตรา 120 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 และระเบียบกรมเจ้าท่า ว่าด้วยการระวางชี้และรับรองแนวเขตที่ดิน พ.ศ. 2538 ในพื้นที่ที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้ดำเนินการกำหนดแนวเขตเรียบร้อยแล้วและได้แจ้งให้จังหวัดทราบ

3. อำนาจการจัดเก็บค่าธรรมเนียมตามข้อ 2 (14) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 19 (พ.ศ. 2510) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2481 และค่าธรรมเนียมตามข้อ 2 (6) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ 55 (พ.ศ. 2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456 เพื่อนำส่งเงินเป็นรายได้ของแผ่นดินต่อไป

4. อำนาจสั่งห้ามใช้และให้แก้ไขท่ารับ-ส่งคนโดยสาร ท่ารับส่งสินค้า ท่าเทียบเรือ และแพตามมาตรา 46 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

5. อำนาจการพิจารณาและอนุญาตการเท หุ้ง หรือทำด้วยประการใดๆ ให้หิน กรวด ทราย ดิน โคลน อับเฉา สิ่งของหรือสิ่งปฏิกูลใดๆ ยกเว้นน้ำมันและเคมีภัณฑ์ลงในแม่น้ำลำคลอง ฯลฯ ตามมาตรา 119 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

6. อำนาจการดำเนินการกรณีเมื่อมีเรือหรือสิ่งอื่นใดจมลงหรืออยู่ในสภาพที่อาจเป็นอันตรายแก่การเดินเรือในน่านน้ำไทย ตามมาตรา 121 แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

7. เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าราชการจังหวัดได้ดำเนินการตามที่ได้รับมอบอำนาจตามคำสั่งฯ นี้ แล้ว ให้สำเนาหนังสืออนุญาตและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีทราบทุกครั้งด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ. 2547

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. 2547

(ลงชื่อ) วันชัย ศารทูลทัต

(นายวันชัย ศารทูลทัต)

อธิบดี

กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพิจารณา

อนุญาตปลูกสร้างสิ่งล่วงล้ำลำน้ำตามมาตรา 117

แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช 2456

แบบท้ายคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีที่ 191/2547

ลงวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2547

1. สะพานปรับระดับและโป๊ะเทียบเรือ

1.1 สะพานปรับระดับต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับโป๊ะเทียบเรือ มีราวลูกกรงที่แข็งแรงทั้งสองด้าน และความลาดชันของสะพานต้องไม่มากกว่า 1:2 เมื่อน้ำลดต่ำสุด พื้นสะพานปรับระดับต้องจัดทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่นและต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

1.2 โป๊ะเทียบเรือต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรง ทนทาน และมีความปลอดภัย มีอัตราการลอยตัวสูง โดยเมื่อรับน้ำหนักสูงสุดแล้ว พื้นของโป๊ะเทียบเรือต้องอยู่สูงจากระดับน้ำไม่น้อยกว่า 40 ซม. และมีราวลูกกรงที่แข็งแรงทุกด้าน ยกเว้นด้านที่เรือเทียบและส่วนที่ต่อกับสะพานปรับระดับพื้นโป๊ะเทียบเรือต้องจัดทำให้มีลักษณะป้องกันการลื่น และต้องไม่มีสิ่งกีดขวางทางเดิน

1.3 ภายในตัวโป๊ะเทียบเรือต้องแบ่งกั้นผนังผนึกกันน้ำเป็นห้อง ๆ อย่างน้อย 3 ห้อง เฉลี่ยต่อความยาว และมีช่องเปิดสำหรับตรวจสอบการรั่วซึม (Man Hole) ทุกห้อง พร้อมทั้งตัวโป๊ะต้องแสดงเส้นแนวน้ำหนักบรรทุก (Load Line) เหนือแนวขอบน้ำ 25 ซม. รอบตัวโป๊ะ (ขณะยังไม่ได้บรรทุกผู้โดยสาร)

1.4 ตัวโป๊ะเทียบเรือต้องมีขนาดที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน โดยคำนวณจากจำนวนผู้โดยสาร 1.20 คนต่อพื้นที่บนโป๊ะเทียบเรือไม่น้อยกว่า 1 ตารางเมตร และต้องมีป้ายแสดงความสามารถรับน้ำหนักบรรทุก มีข้อความว่า "จำนวนผู้โดยสารสูงสุด - คน" (โดยทั่วไประบุจำนวนผู้โดยสาร 1.2 คน ต่อพื้นที่บนโป๊ะ 1 ตารางเมตร)

1.5 ปลายสุดของโป๊ะเทียบเรือต้องยื่นยาวออกไปไม่เกิน 1 ใน 3 ของความกว้างลำน้ำ และไม่เกินปลายสุดของสิ่งล่วงล้ำลำน้ำข้างเคียง นอกจากกรณีจำเป็นให้นำเสนอกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเป็นผู้พิจารณา

1.6 การพิจารณาอนุญาตทำโป๊ะเทียบเรือ นอกจากจะพิจารณาตามข้อ 1.5 แล้วจะต้องคำนึงถึงสภาพการจราจรทางน้ำ สภาพแวดล้อมทั้งปัจจุบันและที่จะมีการพัฒนาในอนาคตด้วย

กรณีเป็นโป๊ะเทียบเรือสาธารณะ

1) ควรจัดให้มีทางขึ้นหรือลงโป๊ะเทียบเรือแยกออกจากกัน และให้มีเครื่องกั้นสำหรับคนโดยสารเมื่อเห็นว่าจะมีจำนวนมากเกินไป

2) ต้องมีแสงสว่างเพียงพอ

- บริเวณโป๊ะเทียบเรือต้องมีระดับความสว่างไม่น้อยกว่า 50 - 75 Lux

- บริเวณสะพานปรับระดับต้องมีความสว่างไม่น้อยกว่า 100 - 150 Lux

2. ท่อหรือ สายเคเบิล

2.1 การวางท่อหรือสายเคเบิลผ่านชายหาดของทะเลหรือชายตลิ่ง ต้องฝังท่อหรือสายเคเบิลใต้พื้นดินให้เพียงพอและมีความปลอดภัย แต่ต้องไม่น้อยกว่า 1 เมตร โดยมีให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของท่อหรือสายเคเบิลพุดขึ้นมาเหนือพื้นดิน

2.2 การวางท่อไปกับสะพาน ตัวท่อต้องอยู่ชิดกับตัวสะพานมากที่สุด ระดับใต้สุดของท่อต้องอยู่ไม่ต่ำกว่าระดับท้องสะพานหรือระดับต่ำสุดของคาน แล้วแต่ว่าส่วนใดจะต่ำสุด และในกรณีที่มีโครงสร้างรับท่อวางขนานไปกับสะพานจะต้องไม่มีส่วนใดอยู่ต่ำกว่าระดับท้องสะพานหรือระดับต่ำสุดของคาน และต้องไม่มีส่วนใดยื่นล้ำเกินแนวช่องลอดค่อมสะพาน และต้องอยู่ในแนวเดียวกับค่อมสะพาน โดยที่สะพานดังกล่าวต้องเป็นสะพานคอนกรีตเสริมเหล็กและชอบด้วยกฎหมาย ส่วนสะพานที่สร้างด้วยวัสดุอื่นให้กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนการอนุญาต

2.3 การปักเสาไฟฟ้าพาดสายเพื่อจ่ายกระแสไฟฟ้าหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และการปักเสาวางท่อน้ำประปาหรือเพื่อการอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ให้ปักเสาให้ชิดแนวขอบฝั่งมากที่สุด เพื่อมิให้เกิดขวางทางเดินเรือ (เฉพาะกรณีปักเสาขนานไปกับแนวลำน้ำ)

2.4 กรณีที่มีการขออนุญาตปักเสาไฟฟ้าหรือเสารับท่อ เพื่อพาดสายหรือวางท่อข้ามลำน้ำ ให้กรรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนอนุญาต

3. เชือกกันน้ำเซาะ (ป้องกันตลิ่ง)

3.1 ต้องมีรูปแบบเพื่อป้องกันตลิ่งมิให้เกิดการพังทลายในเขตพื้นที่ตามเอกสารสิทธิตามกฎหมาย และหรือตามสภาพจริงปัจจุบัน ที่ไม่เกินเนื้อที่ตามเอกสารสิทธิ โดยไม่ใช้การรักษาสภาพพื้นที่งอก

3.2 ต้องมีรูปแบบที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อร่องน้ำ กระแสน้ำ คลื่น และบริเวณข้างเคียง

3.3 ต้องมีโครงสร้างที่แข็งแรงและอยู่ในแนวฝั่งเดิมมากที่สุด หากมีส่วนที่ยื่นเข้าไปในน้ำให้มีเฉพาะส่วนที่จำเป็น

3.4 ความลาดชันของเชือกกันน้ำเซาะไม่เกิน 1:3 โดยแนวสันเชือกด้านบนต้องอยู่ที่แนวกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองที่ดิน สำหรับบริเวณร่องน้ำที่แคบหรืออาจเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ เชือกต้องมีลักษณะตั้งตรงและไม่มีความลาดชันออกมาในแนวน้ำ

3.5 กรณีการก่อสร้างอยู่ในเขตโครงการพัฒนาการขนส่งทางน้ำที่กำหนดแนวร่องน้ำทางเรือเดินหรือมีแผนการขุดลอกไว้ ส่วนปลายสุดของเชือกกันน้ำเซาะที่มีลักษณะลาดเอียงต้องอยู่ห่างจากขอบร่องน้ำทางเดินเรือไม่น้อยกว่า 15 เมตร

3.6 ส่วนที่ปลายสุดของเชือกต้องยื่นไม่เกิน 1 ใน 8 ของความกว้างลำน้ำ โดยกำหนดจากตลิ่งถึงตลิ่งบริเวณที่ขออนุญาต

3.7 ลำน้ำที่กว้างไม่เกิน 15 เมตร ในบริเวณที่ขออนุญาตให้ตัวเชือกมีลักษณะตั้งตรงและไม่มีความลาดชันยื่นออกมา

4. โรงสูบน้ำ

- 4.1 โรงที่ตั้งเครื่องสูบน้ำต้องอยู่บนฝั่งหรือบนตลิ่ง
- 4.2 การต่อท่อสูบน้ำเมื่อต่อเชื่อมกับเครื่องสูบน้ำแล้วต้องวางขนานกับแนวเสาของโรงสูบน้ำจนถึงพื้นดิน แล้วจึงวางนอนไปตามแนวพื้นดินได้น้ำ และปลายท่อต้องอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำลงต่ำสุดไม่น้อยกว่า 1 เมตร
- 4.3 ให้กำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตติดตั้งเครื่องหมายและสัญญาณแสดงเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือทั้งเวลากลางวันและกลางคืน

5. กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำ

- 5.1 ตัวกระชังต้องทำด้วยอวนหรือวัสดุอื่นใดที่มีลักษณะและคุณสมบัติเช่นเดียวกับอวน และเมื่อน้ำลงต่ำสุดกันกระชังต้องลอยอยู่สูงกว่าพื้นท้องน้ำ
- 5.2 วัสดุที่ใช้พุงกระชังต้องลอยพื้นน้ำ และสามารถมองเห็นได้ชัดเจนตลอดเวลา
- 5.3 การปักเสายึดกระชังด้านที่ขวางน้ำต้องปักห่างกันไม่น้อยกว่า 3.00 เมตร หรือเท่าที่จำเป็นต่อการใช้งาน
- 5.4 กระชังเลี้ยงสัตว์น้ำต้องไม่กีดขวางทางเดินเรือ หรือกระทบกับการไหลของน้ำ
- 5.5 ต้องติดตั้งธงสีแดงและไฟสัญญาณเป็นระยะโดยรอบขอบเขตที่วางกระชัง ตามความเหมาะสมในแต่ละพื้นที่
- 5.6 กรณีที่รูปแบบกระชังไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ให้เสนอกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนอนุญาต

6. สำหรับรูปแบบอื่นใดที่ไม่เข้าข่ายในข้อ 1-5 ให้ส่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีเป็น

ผู้พิจารณา